كشار به سنگان – جمعه، ۲۵ فروردين ۸۵

سرپرست : تينا باستاني نژاد

راهنما : منصور احمدي

گزارش نويس : منصور احمدي

افراد تيم :

آرزو سلطاني پناه، حميدرضا سلطاني پناه، احسان مختاري، وجيهه دخيلي، آناهيتا اسماعيلي، نوشين مرتضوي، اميرحسين حيدري، فرزاد رضايي، عليرضا علامي، ياشارداوودي، مرتضي گنجايي، علي بي نظير، امير جهانشاهي، فرشته نظري، سميه قاسمي، بهناز رنجبر، سميرا مقصودي، حميده ابراهيمي، سيما حبيبي، حميد قاسمي، مسعود امتي، بابك زارعي، وحيد كريمخاني، فريبرز مصطفوي، ترگل انوري نژاد، حسين افشاريان، مسعود ملايي، حسام عمادي، شقايق گل محمدي، ايوب داوودي، حسين سرافراز، علي اصلاني، منيره رفيعي، مبين رستگارآگاه، مريم عليخاني، طاهره ميرزايي، سيبيا رنجبر، امين شاهنده

۷:۲۰ از در دانشگاه حركت كرديم و ۸:۱۵ به روستاي كشار رسيديم. همان ابتدا به دليل مخالفت راننده هاي دانشگاه با رفتن به روستاي كندر – چون حكم ماموريت آنها منطقه سولقان بود و كندر در جاده چالوس قرار داشت - برنامه «كشار به كندر» لغو و قرارشد دوباره به كشار برگرديم. ۸:۳۰ در جاده خاكي براه افتاديم . ۴۰ نفر بوديم و بيشتر هم افراد جديد. طبق نقشه و گزارش برنامه هاي قبلي، بايد پس از روستاي كشار رودخانه را قطع كرده و از يك مسير پاكوب بر روي يالي با شيب تند، به سمت غرب مي رفتيم تا به روستاي ورديج برسيم. قصد داشتم «كشار- ورديج – كشار» را اجرا كنيم. اما شيب يال ها براي اين افراد زياد بود و بر روي گردنه ها برف زيادي وجود داشت. منصرف شدم و همانطور جاده خاكي را ادامه داديم.

قطب نما مي گفت به سمت شمال غرب مي رويم و با توجه به نقشه، روستاي واريش در شمال غرب قرار داشت. اين بار تصميم گرفتم « كشار - واريش - كشار» و يا اگر وقت اجازه داد، «كشار- واريش- ورديج – كشار» را اجرا كنيم. از ۹:۳۰ تا ۱۰:۰۰ براي صبحانه توقف داشتيم .

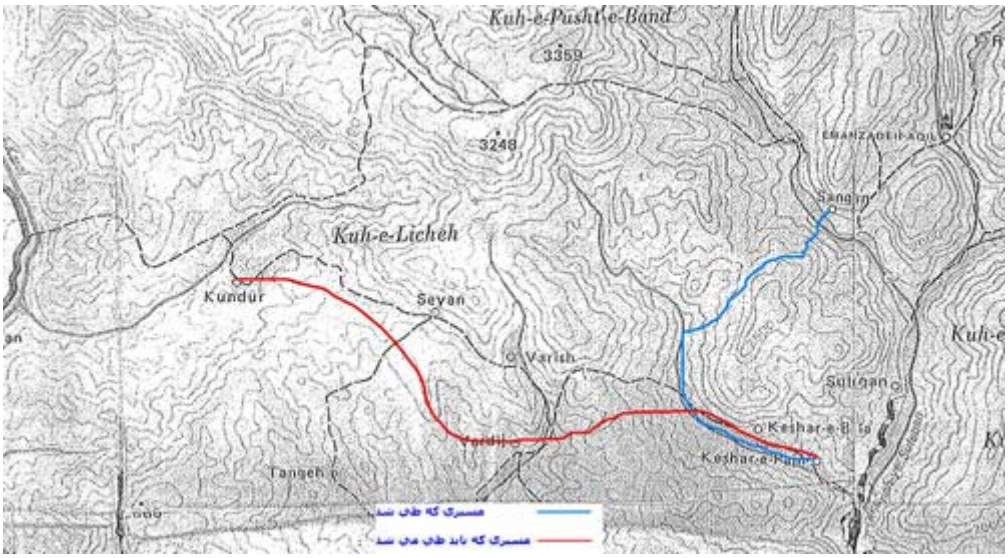

۱۰:۲۵ جاده خاكي تمام شد و به يك دوراهي رسيديم . هر دو مسير مالرو بودند. راه سمت چپ عريض تر بود و به سمت شمال غرب مي رفت و البته تا خط الراس – گردنه- مسير طولاني را طي مي كرد و راه سمت راست باريك تر بود و تقريبا به سمت شمال مي رفت و مسير كوتاه تري را تا خط الراس در پيش داشت. تصور من اين بود كه هر دو گردنه در بالاي واريش واقع اند و راه سمت راست هم با كمي راهپيمايي در پشت گردنه به واريش مي رسد و چون ارتفاع كوه ها در سمت چپ بلندتر است مسير طولاني تر شده و مسير راست را انتخاب كردم، اما در ميانه راه يكي از روستاييان گفت كه مسير واريش سمت چپ بوده و گردنه پيش روي ما در بالاي روستاي سنگان واقع است.

در مسير يابي اشتباه كرده بودم اما با رفتن به روستاي سنگان ديگر نبايد مسير را دوباره برمي گشتيم، چون سنگان در منطقه سولقان واقع بود و راننده ها ديگر بهانه اي نداشتند و اين براي افراد جديد تيم خوشايندتر بود.

۱۲:۱۵ به گردنه رسيديم. دره روبروي ما مستقيما به سنگان پايين ختم مي شد. تعدادي از افراد كه با ماشين شخصي آمده بودند بايد به كشار برمي گشتند. سه نفر از بچه ها قبول كردند همراه آنها به كشار برگردند و ميني بوس ها را به سنگان بياورند و بقيه افراد به سمت سنگان حركت كرديم.

از ۱۳:۱۵ تا ۱۴:۳۰ در سايه سار درختان دره، به خوردن ناهار و استراحت پرداختيم. ۱۵:۱۵ مسجد سنگان ميانه بوديم و ۱۶:۱۵ به امامزاده قاسم در سنگان بالا رسيديم . استراحت مفصلي كرديم و ۱۷:۱۵ به سمت سنگان پايين راه افتاديم. ۱۸:۱۰ ميني بوس ها آمدند و به تهران برگشتيم.

چند مورد

۱- منطقه بسيار زيبا بود و چشمه هاي زيادي وجود داشت.
۲- بيشترين ارتفاع مسير برنامه، حدود ۲۵۰۰ متر بر روي گردنه سنگان بود.
۳- افراد بدون هيچ مشكلي تا پايان برنامه همراهي كردند و سرپرست برنامه نيز عليرغم تجربه كم اش، از عهده برنامه خوب برآمد.
۴- شايد يك تيم چند نفره كوچك، بتواند مسير كشار به كندر را با استفاده از نقشه طي كند اما براي تيم هاي پر تعداد كه اكثرا هم افراد كم تجربه اي هستند با توجه به وجود مسيرهاي پاكوب متعدد در منطقه و شيب تند اكثر يال ها، راهنماي آشنا به مـسير لازم است.

روستاي كشار- ابتداي مسير (تيم سرگردان به دنبال مسير!)

ادامه حركت از جاده خاكي (خروج از روستاي كشار)

طبیعت زیبا در میانه راه (درختان شلیل و غیره!)

شکوفه هاي گیلاس محو در ابر بهاري عبور تیم از رودخانه

عبور تیم از رودخانه

گلهاي زيبا بر فراز يال

استراحت در نزديكي گردنه

ريواس (منطقه غني از اين گياه بود)

حرکت به سمت سنگان

تیم مشغول خوردن ناهار (نیم ساعتي سنگان)

امامزاده قاسم سنگان (انتهاي مسير)

عكس ها از : ياشار داوودي و عليرضا علامي